אמרי יוצר אור משום דלא ממא זמן יוצר אור

וכי ממא זמן יוצר אור הוו אמרי *ואי מכללא

מאי דאי מכללא לעולם אהבה רבה הוו אמרי

וכי ממא זמן יוצר אור הוו אמרי ליה ומאי

ברכות אין מעכבות זו את זו "סדר ברכות:

וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע

ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים . א"ר

יהודה אמר שמואל אף בגבולין בקשו לקרות

כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת המיניז

תניא נמי חכי ר' נתן אומר בגבולין בקשו

לקרות כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת

המינין רבה בב"ח סבר למקבעינהו בסורא

א"ל רב חסדא כבר בטלום מפני תרעומת

המינין אמימר סבר למקבעינהו בנהרדעא

א"ל רב אשי כבר במלום מפני תרעומת

המינין: ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר

היוצא . מאי ברכה אחת א"ר חלבו ימשמר

היוצא אומר למשמר הנכנס מי ששכן את

שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה

פשיטא היכא דקא נקים כסא דחמרא בידיה

וקסבר דשכרא הוא ופתח ומברך אדעתא

דשכרא וסיים בדחמרא יצא דאי נמי אם אמר

שהכל נהיה בדברו יצא דהא תנן *על כולם

אם אמר שהכל נהיה בדברו יצא אלא היכא

דקא נקים כסא דשברא בידיה וקסבר דחמרא

הוא (6) פתח ובריך אדעתא דחמרא וסיים

בדשכרא מאי בתר עיקר ברכה אזליגן או בתר חתימה אזלינן ת"ש "שחרית פתח ביוצר

אור וסיים במעריב ערבים לא יצא פתח

במעריב ערבים וסיים ביוצר אור יצא ערבית

פתח במעריב ערבים וסיים ביוצר אור לא יצא

פתח ביוצר אור וסיים במעריב ערבים יצא

כללו של דבר הכל הולך אחר החתום שאני

התם דקאמר ברוך יוצר המאורות הגיחא לרב *דאמר כל ברכה שאין בה הוכרת

בלילה ומדת לילה ביום כי קאמר ברכה ומלכות מעיקרא אתרוייהו קאמר ת"ש מסיפא כללו של דבר הכל הולך אחר החתום כללו של דבר לאתויי מאי לאו

לאתויי הא דאמרן לא לאתויי נהמא ותמרי ה"ד אילימא דאכל נהמא וקסבר

דתמרי אכל ופתח אדעתא דתמרי וסיים בדנהמא היינו בעיין לא צריכא כגון

דאכל תמרי וקסבר נהמא אכל ופתח בדנהמא וסיים בדתמרי [יצא] דאפילו

סיים בדנהמא נמי יצא מאי מעמא דתמרי נמי מיון זייני: אמר רבה

בר *היננא סבא משמיה דרב "כל שלא אמר אמת ויציב שחרית ואמת

" בלילות: ואמר רבה בר חינגא [סבא] משמיה דרב 'המתפלל כשהוא כורע

לה "שמואל לחייא בר רב "בר אוריאן תא ואימא לך מלתא מעלייתא דאמר

. אבוך הכי אכר אבוך כשהוא כורע כורע בברוך כשהוא זוקף זוקף בשם

השים

וע"ע תום׳

תמידין סלכה ד: כב ב מיי׳ פ״ה מהלכות ברכות הלכה יה (סמג עשין כז) טור ש"ע הו"ה סי' רע סעיף הב: סג ד מיי׳ פ״ה מהלכות סימן נע סעיף כ: סד ה מיי' פיא מסג' ק"ב כלכה ז טוש"ם חויה סימן סו סעיף י םרו ו מיי׳ פ״ה מהלכות תפלה הלכה י סמג

תרעוסת הסינין.

סימן קיג סעיף ז:

01240

בדין היה שיתי ברן היה שיתו קורין עשרת הדברות בכל יום מפני מה אין קורין אותן מפני מענת המינין שלא יהו אומרים אלו לקצר אינו רשאי להארי שםקצרין המברך על הפירות ועל המצות כו' ואלו ברכות שמאריכין בהן ברכות של תעניות בות של ראש השנה ושל יום הכפורים כו' ובנם' דבני מערבא (פרק ח) גרסי ר' יורן ממכע קצר פותח בברוך בברוך וחתם בברוך: ברכה שאין בה הוכרת חשם אינה ברכה . עיקר חלוקה של רב ור' יוחנן בפרק כיצד מברכין (דף ת) ובנמ' דבני מערבא כפרק הרואה מקום (סלכס ה) גרסי ר' ועירה בר' יחודה בשם רב כל ברכה ברכה אמר ר' תנחומא ואנא אמינא מעמא השם אינה ברכה שפיר אלא לר' יוחנן דאמר כל ברכה שאין בה מלכות אינה (מפנים קמס) אחספר ברכה מאי איבא למימר אלא כיון דאמר רבה בר עולא *כדי להזכיר מדת יום אלהי חסקר:

נג. בר אוריין פירש"י בן תורה אכן ביומא עה. וכסוכה מג: וע"ז פה. וכסוכם מגו ועד. לא: ובהגיגה יד: איתא בר אריא בר אוריא ולא פירש"י כלום]

בישום דלא מטא זמן יולר אור . דנהי דשחיטת התמיד משיעלה ם א מיי׳ פיא מהלטת עמוד השחר פי' רש"י מיהו לא הוה שעה לומר יולר אור כדחמרי' הקורא כו' ויכול לסכור הברייתא כותיקין" : פא ב מיי פין מהנטה ברבה חחת למשמר היולה וכו׳ . תימה קלת מהי היה הוחיל ולית

בה לאשסולא מלכות: ברנה ואמר בא"י אלהינו מלך העולם והיה סבור שהיה יין והבין שהיה שכך ואחר שהבין שהיה שכר סיים שהכל: כא לאחויי חפשיטח בעיין חוליכן לקולח וחפילו פתח בחמרא וסיים בשכרא יצא. ור"י הי׳ אומר °לחומרא דלריך לברך פעם אחרת.ומיהו היה אומר ר"ח אם היה יודט בבירור שטעה בדבורו שאמר עשין יש טור שו"ע או"ה בורא פרי העותחת (בורא) פרי הגפן דבתוך כדי דבור יכול לחזור בו. וכן בי"ט בחתימה של יום טוב אם טעה בין מקדש ישראל זקומנים ואמר מקדש השבת וחזר בתוך לתקבור ילה אחרי רב נסים גאון שהוא יודע שהוא ייש והקשה הראר כבר במיום מפני יעקב מקיטון,מאי קא מבעיא ליהוהא ודתי מצות חיכן לריכות כוונה . והיה של זה הפרק פירשוה אומר הר"י דהיינו בשומע תפלה אחורי בית הכנסת ולא נתכוין ללאת . אבל בית הכנסת ולח לנכרן על היין ונמלא אחתן ספני מענת הסינין היכל דנתכוין לברך על היין ונמלא שלא יהו אימרים אלו שכר לא מהני: "דור לד בקל לברם ניתנו לפשה סכך לא מהני: מקום שאמרו המדך. חסד שהקדוש ב"א עשה לנגר במלרים. ואמונתך פי' מדבר על העתיד שאטן מלפים שישמור הבטחתו להתום אינו ישאי שאי הטחרו להתום שניו ישאי שאי ולאונותו ויגאלנו מיד המלכים ובסוף (פרק א') אלו ברטת ברכה חוזר לגאולה דפרעה כדי לסמוך לגאל ישראל.א"כ ע"ד המדר' (רבה איכה ב) חדשים לבקרים רבה אמונתך שאדם מאמין ומפקיד רוחו בידו ומחזירה בלא יגיעה: אבור ויליב וכו'. לא ובנס קאי של השכינה אלא קאי אהדבר הזה מפכש מפבע קצר פתח בברין וכו'. וכן איתא בהר"ם. ואיתא ואני דיתם בבריך בירוסלמי האי מרגניתא דלית ביה מסבע ארוך פותה טימה פירוש שחין לה שומה כל מה הניחא למאן דאמר כל שמשבח מחגני לה כדאמר לקמן (ד' לג ב) בחד דפתח ואמר האל הגדול הגבור והנורא והיה מאריך הרבה וא"ל ר' חנינא סיימת לשבחי דמרך

כי כל פה לא יוכל לספר שבחו :

אלא אי אמרם .הך ברכה דקאמרי אהבה רבה היכי ש"מ דאין מעכבות זו את זו דלמא האי דלא אמרי יולר אור משום דלא מטא זמניה הוא וכי מטח זמניה חמרי לה וחש"ג דקרו חינהו ק"ש לח מטח זמניה כדחמרינן בעלמה (יומה לז:) הקורה התשמע עם חנשי משמר להיצה שאנשי משמר מקדימין: ואי מכללא תורה אור מאי.וכי אמר ליה מכללא מאי גריעותא אלא אי אמרת אהבה רבה הוו אמרי מאי איכא. דאמר לאו בפירוש אתמר הא ברכות אין מעכבות זו את זו דלמא האי דלא

שפיר מלי למשמע מכללא דיולר אור קא אמרי ומשנינן ליכא למשמע מהכא ברת מ: קמי הנורי ומשפים ביתותשת מהטרו יבשות ס: ב"ב דילמה לעולם הימה לך ההבה רבה קיה::מולין לד. וכו' : סדר ברכות . אם החדים וכו' : פדר ברכות . אם הקדים המחוחרות: בקשו . לקבוע עשרת הדברות בקריחת שמע : מפני פרפומם המינין. שלא יאמרו לעמי הארך אין שאר תורה אמת ותדעו שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש ב"ה ושמעו מפין בסיני: כמינין . עכו"ם: פמח בדשכרא ופיים בדהמרה. תחלת הברכה אמר ע"מ שהכל וכיון שהגיע למלך העולם כזכר שהוא יין ואמר פרי הגפן פשיטא לן דילה דהה אפילו סיים כל הברכה כדעת פתיחתה ואמר שהכל יצא על היין דתנן וכו':מנמ.קא מבעיא לן פתח אדעתא דחמרא כדי לסיים בפה"ג וכשהגיע למלך העולם מזכר שהוא שכר וסיים שהכל מהו : בתר פיקר ברכה אולינן . ועיקר ברכה אדעתא דייע כאמרה והוי כמו שסיים ביין ואין ואחוה ושלום וריעות: מקום שאמרו להאריך: ברכת היין מוליאה ידי ברכת שכר שאין השכר מן הגפן: פתח ביולר מור. כלומר אדעתא דלימא יולר חור: וסיים במעריב ערבים. כשחמר לקתן ת. מלך העולם נזכר וסיים אשר בדברו מעריב ערבים: שחני התם וכו׳. כלומר דלמא פתיחה אינה כלום והא דקתני יצא לפי שחוזר וחותם בה בברוך יולר המאורות וע"י חתימתה "ה קאמר דינא *אלא שהכל שאין חותםאבל בה בברוך ופתיחתה אדעתא דבירא פרי הגפו הוא אימא דלא ילא: מפי מיכה למימר . היכי נפיק משום מתימתה הא אין מלכות בחתימתה : ברכת: כ"ב מלם כיון דחמר כו׳ . חלה לה תימא משום התימתה יצא אלא פתיחתה כמי מעלייתא היא ולא לקמן מ: תפשוט מיניה לחמרא ושכרא דלגבי ברכות ערבית ושחרית הוא דמלי [לעיל יה: למימר דכי פתח בזו וסיים בזו יצח ע"ב] דהא כי פתח בשחרית אדעתא דמעריב ערבים הוה דעתיה לאדכורי בה מדת היום בלילה כגון גולל אור וכי פתח ערבית אדעתא דיולר אור הוה דעתיה לאדכורי בה מדת לילה כגון ובורא משך הלכך אדעתא דתרוייהו הויא: לאו לאתויי הא דאמרן . כגון שכרא כיא הנינא וחמרא: סיינו בעיין. (ג) דהא ברכת ההמרים על הען ועל פרי הען אינה הפני ואמונה ערבית לא יצא ידי חובתו שנאמר °להגיד בבקר חסדך ואמונתך

ברכת אמת ויליב כמו שתקנוה וכן

-200

חנחות

(ח) גם' דחמרה כוח

(ב) רשיי דיים

סייט בעיין

הביה

כציץ עולה לברכת הלחם ואי בהא פשטת

ותנינה יד. פים] אמת ואמונה בערבית לא ילא: שנה׳

להגיד בבקר מסדך . וברכת אמת השים

ויליב כולה על חסד שעשה עם אבותינו היא שהוליאם ממלרים ובקע להם הים והעבירם וברכת אמת ואמונה מדבר בה אף על העתידות שאנו מלפים שיקיים לנו הבטחתו ואמונתו לגאלנו מיד מלכים ומיד שריצים ולשום נפשט בחיים ולהדריכנו של במות אויבינו כל אלה הנסים התדירים תמיד : כשהוא תום דים לא התחלים ננותנו עד מנפים ועיד ערינים ונשום נפשט בחיים ונהדריכנו עד במות חויבינו כו חנה הנסים התדירים תמיד : כשהות תום דים לא כורע . באבות ובהודאה כורע בברוך וזוקף את עצמו כשהוא מזכיר את השם על שם ה' זוקף כפופים (חהלים קמו) : נסת . לשון הכנעה : ני לחומה

דהכל הולך אחר חתום ברכות הואשם השכורע בברוך וכשהוא זוקף זוקף בשם אמר שמואל מאי מעמא דרב דכתיב "ה" סדין לחמרא ושכרא:כל מי שלא אמר מלאכי זוקף כפופים מיתיבי °מפני שמי נחת הוא מי כתיב בשמי מפני שמי כתיב אמר